

Dosar nr. 3570/2/2014

(Număr în format vechi 1870/2014)

R O M Â N I A

CURTEA DE APEL BUCUREȘTI

SECȚIA A II-A PENALĂ

Decizia Penală Nr. 1/2015

Ședința publică de la 04 Iunie 2015

Completul compus din: (...)

Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție
– Direcția Națională Anticorupție - reprezentat de procuror (...)

Pe rol, pronunțarea asupra recursului declarat de inculpat C.C. împotriva sentinței penale nr. 13 din data de 24.10.2013, pronunțată de Tribunalul București – Secția I Penală, în dosarul nr. 8795/2/2012.

Dezbaterile în fond au avut loc în ședința publică din data de 07.05.2015 fiind consemnate separat în încheierea de ședință de la acea dată ce face parte integrantă din prezenta decizie, iar Curtea având nevoie de timp pentru a delibera a amâna pronunțarea pentru data de 21.05.2015 și apoi pentru data de azi, când a hotărât următoarele:

C U R T E A,

Deliberând, asupra apelurilor penale de față, constată următoarele:

Prin rechizitoriul nr.51/P/2010 din data de 24.06.2010, Direcția Națională Anticorupție – Secția de combatere a corupției, a dispus trimiterea în judecată, în stare de libertate, a inculpatului:

-C.C., pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 4 din Legea nr. 2411/2005; art. 9 lit. c din Legea nr. 2411/2005 cu aplicarea art. 41 alin. 2 din Cod penal; art. 25 din Cod penal raportat la art. 290 alin. I Cod penal

cu aplicarea art. 41 alin. 2 din Cod penal; art. 291 Cod penal cu aplicarea art. 41 alin. 2 din Cod penal, toate cu aplicarea art. 33 lit. a din Codul penal.

În fapt, s-a reținut că inculpatul C.C., în calitate de asociat și administrator al S.C. C.B.I. S.R.L., a refuzat nejustificat să prezinte organelor competente, după ce a fost somat de mai mult 3 ori, documentele legale ale S.C. C.B.I. S.R.L, în scopul împiedicării verificărilor fiscale.

S-a mai reținut că, în perioada august 2007- decembrie 2009, în mod repetat și în realizarea aceleiași rezoluții infracționale, a evidențiat în actele contabile sau în alte documente legale, cheltuieli care nu au avut la bază operațiuni reale și a evidențiat operațiuni fictive, în speță, contracte de lucrări, încheiate în fals, cu mai multe societăți comerciale care, fie fuseseră declarate inactive prin ordinul președintelui ANAF, fie au contestat orice relație comercială cu acesta.

De asemenea, s-a constatat că a săvârșit în mod repetat, acte materiale de instigare asupra lui I.D. pentru ca acesta, în calitate de director executiv, să semneze în fals, contractele de execuție lucrări în sub - antrepriză cu S.C. G.E. S.R.L., S.C. C S.R.L., S.C. T.P. SR.L. și SC. R.I. S.R.L., documentele respective fiind apoi folosite în vederea dovedirii că s-au obținut venituri sau s-au efectuat cheltuieli, inexacte în realitate. 1. Prin sentința penală nr.766 din 21.10.2011, pronunțată de Judecătoria Sectorului 3 București - Secția Penală, în dosarul nr. 22020/30112010, instanța a dispus următoarele:

A admis cererea formulată de Direcția Națională Anticorupție de schimbare a încadrării juridice a faptei pentru care inculpatul C.C. a fost trimis în judecată.

În baza art. 334 Cod procedură penală a schimbat încadrarea juridică a faptelor inculpatului C.C. din art. 4 din Legea 241/2005, art. 9 lit. c din Legea 241/2005 cu aplicarea art. 41 al. 2 Cod penal, art. 25 raportat la art. 290 al. 1 Cod penal cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal și art. 291 Cod penal cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal în art. 4 din Legea 241/2005, art. 9 alin. 1 lit. c și al. 3 din Legea 241/2005 cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal, art. 31 alin. 1 Cod penal raportat la art. 290 Cod penal cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal și art. 291 Cod penal cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal.

În baza art. 11 al. 1 pct. 2 lit. a Cod procedură penală raportat la art. 10 alin. 1 lit. d Cod procedură penală a achitat pe inculpatul C.C.

pentru art. 31 alin. 1 Cod penal raportat la art. 290 Cod penal cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal.

În baza art. 11 al. 1 pct. 2 lit. a Cod procedură penală raportat la art. 10 alin. 1 lit. d Cod procedură penală a achitat pe inculpatul C.C. pentru art. 291 Cod penal cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal.

În baza arte 4 din Legea 241/2005 cu aplicarea arte 74 lit. a, c Cod penal și arte 76 al. 1 lit, e Cod penal a condamnat pe inculpatul C.C. la pedeapsa închisorii de 5 luni.

În baza arte 9 al. lit. c și al. 3 din Legea 241/2005 cu aplicarea arte 41 alin. 2 Cod penal, arte 74 lit. a, c Cod penal și arte 76 al. lit.b Cod penal a condamnat pe inculpatul C.C. la pedeapsa închisorii de 3 ani.

În baza art. 65 alin. 2 Cod penal a aplicat inculpatului C.C. pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prevăzute de arte 64 lit. a teza a II -a, lit. b și lit. c Cod penal pe o durată de 5 ani.

În baza art. 33 lit. a Cod penal, art. 34 lit. b Cod penal a contopit pedepsele aplicate inculpatului în prezenta cauză, inculpatul având de executat pedeapsa cea mai grea, de 3 ani închisoare.

În baza art. 65 alin. 2 Cod penal a aplicat inculpatului C.C. pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prevăzute de art. 64 lit. a teza a II-a, lit. b și lit. c Cod penal pe o durată de 5 ani.

A aplicat art. 71 - art. 64 lit. a teza a II-a, lit. b și lit. c Cod penal pe durata executării pedepsei principale.

A aplicat art. 861 Cod penal pe un termen de încercare de 6 ani. A pus în vedere dispozițiile art. 863 alin. 1 Cod penal.

A aplicat art. 71 alin. ultim Cod penal.

A atras atenția inculpatului asupra dispozițiilor art. 864 Cod penal.

A admis în parte a acțiunea civilă promovată în procesul penal de partea civilă Agenția Națională de Administrare Fiscală și obligarea inculpatului C.C., în solidar cu partea responsabilă civilmente S.C. C.B.I. S.R.L., la plata către partea civilă a sumei de 2.719.488 lei și a obligațiilor fiscale accesorii, în conformitate cu legislația fiscală, de la data exigibilității obligației fiscale principale și până la data plății efective, cu titlul de despăgubiri civile.

A menținut măsura asigurătoare a sechestrului instituit prin ordonanțele nr. 51/P/2010 din data de 12.04.2010 și nr. 51/P/2010 din data de 29.04.2010, ambele ale Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție - Secția de combatere a infracțiunilor conexe infracțiunilor de corupție, asupra imobilului situat în București, (...) și terenului în folosință aferent acestei construcții, asupra imobilului situat în București, strada (...) și terenului în folosință aferent acestei construcții, asupra imobilului situat în București, (...), asupra terenului forestier în suprafață de 10.000 mp situat pe raza comunei Balotești, județul Ilfov și asupra terenului situat în intravilanul municipiului București, strada (...), imobilele fiind proprietatea inculpatului C.C.. A desființat în totalitate a înscrisurilor falsificate.

A obligat inculpatul, în solidar cu partea responsabilă civilmente S.C. C.B.I. S.R.L., la plata sumei de 7.000 lei, reprezentând cheltuieli judiciare către stat.

2. Curtea de Apel București, prin decizia penală nr.1146 din 8.06.2012, a calificat recursul declarat împotriva hotărârii anterioare ca fiind apel și a declinat competența de soluționare a cauzei la Tribunalul București.

3. Prin decizia penală nr. 6 din 31.10.2012, pronunțată de Tribunalul București - Secția I Penală, s-a dispus admiterea apelului declarat de Direcția Națională Anticorupție și al părții civile A.N.A.F., a desființat în parte sentința penală nr. 766/21.10.2011 a Judecătoriei Sector 3 București și în fond, rejudecând:

În baza art. 334 Cod procedură penală a schimbat încadrarea juridică a faptei prevăzută de art. 9 lit. c din Legea nr. 241/2005 cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal în art. 9 alin.1 lit. c și alin. 3 din Legea nr. 241/2005 cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal.

În baza art. 4 din Legea nr. 241/2005 a condamnat inculpatul C.C. la 1 an închisoare.

În baza art. 9 alin. 1 lit. c și alin. 3 din Legea nr. 241/2005 cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal a condamnat același inculpat la 7 ani închisoare.

În baza art. 65 a interzis inculpatului drepturile prevăzute de art. 64 lit. a teza finală, b și dreptul de a mai avea vreo funcție de administrare sau control în cadrul vreunei societăți comerciale pe o durată de 7 ani.

În baza art. 25 Cod penal raportat la art. 290 alin. 1 Cod penal cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal a condamnat inculpatul la 1 an și 6 luni închisoare.

În baza art. 291 Cod penal cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal a condamnat inculpatul la 1 an și 6 luni închisoare.

În baza art. 33 lit. a raportat la art. 34 lit. b Cod penal a aplicat inculpatului pedeapsa cea mai grea de 7 ani sporită cu un an, în final urmând a executa o pedeapsă rezultantă de 8 ani închisoare.

În baza art.71 Cod penal a interzis inculpatului drepturile prevăzute de art.64 lit. a teza finala, b Cod penal și dreptul de a mai avea vreo funcție de administrare sau control în cadrul vreunei societăți comerciale.

În baza art. 35 a aplicat pe lângă pedeapsa rezultantă pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prevăzute de art. 64 lit. a teza finală, b Cod penal și dreptul de a mai avea vreo funcție de administrare sau control în cadrul vreunei societăți comerciale pe o durată de 7 ani.

În baza art. 350 al 1 Cod procedură penală a luat împotriva inculpatului măsura preventivă a obligării de a nu părăsi țara până la rămânerea definitivă a prezentei hotărâri.

În baza art.145/1 raportat la art.145 Cod procedură penală, pe durata măsurii preventive, inculpatul i-au fost stabilite următoarele obligații:

- să se prezinte la instanța de judecată ori de câte ori este chemat;
- să se prezinte la organul de poliție din raza de domiciliu conform programului de supraveghere sau ori de câte ori este chemat;
- să nu își schimbe locuința fără încuviințarea instanței de judecată;
- să nu dețină, să folosească sau să poarte vreo categorie de arme;
- să nu exercite nicio funcție de control sau administrare în vreo societate comercială;

A pus în vedere inculpatului dispozițiile art.145 alin.3 Cod procedură penală.

A admis acțiunea civilă a părții civile A.N.A.F. și a obligat inculpatul în solidar cu partea responsabilă civilmente S.C. C.B.I. S.R.L. la plata către partea civilă ANAF a sumei de 5.804.602 lei și obligațiile fiscale

accesorii (majorări, penalități și dobânzi), potrivit legislației fiscale în vigoare de la data producerii prejudiciului până la data plății efective.

A menținut măsura sechestrului asigurator și a instituit măsura sechestrului asigurator asupra oricăror alte bunuri mobile sau imobile aparținând inculpatului sau părții responsabile civilmente până la concurența sumei de 10.000.000 lei în favoarea A.N.A.F.

În baza art. 348 Cod procedură penală a anulat următoarele înscrisuri: contract de execuție lucrări nr.17/16.01.2008 încheiat de SC C.B.I. S.R.L. cu S.C. R.I. S.R.L., contract de execuție lucrări în subantrepriza nr. 338/16.10.2008 încheiat de S.C. C.B.I. S.R.L. cu S.C. G.E. S.R.L., contract de execuție lucrări în subantrepriza nr. 344/19.10.2008 încheiat de S.C. C.B.I. S.R.L. cu S.C. C. S.R.L., contract de execuție lucrări în subantrepriza nr. 348/30.10.2008 încheiat de S.C. C.B.I. S.R.L. cu S.C. T.P.C. S.R.L., contract de execuție lucrări nr. 311 din 02.07.2009, încheiat de S.C. C.B.I. S.R.L. cu S.C. T.D. S.R.L. A menținut celelalte dispoziții ale sentinței penale apelate.

A respins apelul formulat de inculpat ca nefondat. Executorie cu privire la măsura preventivă luată împotriva inculpatului.

4.Prin decizia penală nr. 395 din 26.02.2013, pronunțată de Curtea de Apel București - Secția a II-a penală în dosarul nr. 8795/2/2012, instanța a dispus următoarele:

În baza art. 385 indice 15 pct.2 lit. c Cod procedură penală a admis recursul formulat de recurentul inculpat C.C., a casat decizia penală nr. 6A131.1 0.2012, pronunțată de Tribunalul București - Secția I Penală și a trimis cauza spre rejudecarea apelurilor la aceeași instanță. 5.Prin decizia penală nr. 13 din 24.10.2013, pronunțată de Tribunalul București - Secția I Penală în dosarul nr.879512/2012, instanța a dispus următoarele:

A admis apelurile declarate de Direcția Națională Anticorupție și Agenția Națională de Administrare Fiscală împotriva sentinței penale nr.766 din 21.10.2011 a Judecătoriei Sectorului 3 București. A desființat în parte sentința penală apelată și rejudecând pe fond:

În baza art. 4 din Legea nr. 24112005 cu aplicarea art.13 Cod penal a condamnat inculpatul C.C. la pedeapsa de 1 an închisoare.

În baza art. 9 alin. 1 lit. c și alin.3 din Legea nr. 24112005 cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal și art.13 Cod penal, a condamnat inculpatul la pedeapsa de 7 ani închisoare.

În baza art. 65 alin. 2 Cod penal a aplicat inculpatului pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prevăzute de art. 64 lit. a teza a II -a, b și c (anume funcția de reprezentare sau administrare a unei societăți comerciale) Cod penal pe o durată de 5 ani după executarea pedepsei principale.

În baza art. 31 alin.1 Cod penal raportat la art. 290 Cod penal cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal a condamnat inculpatul la pedeapsa de 1 an și 6 luni închisoare.

În baza art. 291 Cod penal cu aplicarea art. 41 alin.2 Cod penal a condamnat inculpatul la pedeapsa de 1 an și 6 luni închisoare.

În baza art. 33 lit. a, 34 lit. b și art.35 alin.1 Cod penal a contopit pedepsele și a aplicat pedeapsa cea mai grea de 7 ani închisoare sporită cu 1 an, în final inculpatul având de executat pedeapsa de 8 ani închisoare și a interzis drepturile prevăzute de art. 64 lit. a teza a II-a, b și c (anume funcția de administrare a unei societăți comerciale), Cod penal pe o durată de 5 ani după executarea pedepsei principale.

În baza art.71 Cod penal a interzis inculpatului exercițiul drepturilor prevăzute de art. 64 lit. a teza a II-a, b și c (anume funcția de reprezentare sau administrare a unei societăți comerciale) Cod penal.

În baza art. 383 alin.11 Cod procedură penală raportat la art. 350 alin. 1 Cod procedură penală cu referire la art.1451 Cod procedură penală a dispus luarea față de inculpatul C.C. a măsurii obligării de a nu părăsi țara.

În baza art.145/l Cod procedură penală cu referire la art.145 alin 11 Cod procedură penală pe durata măsurii obligării de a nu părăsi țara, instanța stabilind ca inculpatul să respecte următoarele obligații:

- să se prezinte la instanța de judecată ori de câte ori este chemat;
- să se prezinte la secția de poliție în a cărei rază teritorială locuiește conform programului de supraveghere întocmit de organul de poliție sau ori de câte ori este 8 chemat;
- să nu își schimbe locuința fără încuviințarea instanței;
- să nu dețină, să nu folosească și să nu poarte nicio categorie de arme.

A atras atenția inculpatului că încălcarea cu rea - credință a obligațiilor impuse va atrage înlocuirea măsurii obligării de a nu părăsi țara cu măsura arestării preventive.

În baza art. 350 alin. 4 Cod procedură penală dispoziția privind luarea măsurii obligării de a nu părăsi țara este executorie.

Instanța a admis acțiunea civilă formulată de partea civilă Agenția Națională de Administrare Fiscală și a obligat inculpatul în solidar cu partea responsabilă civilmente S.C. C.B.I. S.R.L. la plata către partea civilă a sumei de 5.804.602 lei, la care s-au adăugat accesorii fiscale (dobânzi, penalități, majorări de întârziere) calculate de la data exigibilității obligației fiscale principale și până la data plății efective, cu titlu de despăgubiri civile.

Instanța a menținut măsura sechestrului asigurator.

Instanța a instituit măsura sechestrului asigurator asupra altor bunuri mobile sau imobile ale inculpatului sau părții responsabile civilmente până la concurența sumei de 10.000.000 lei în favoarea Agenția Națională de Administrare Fiscală.

În baza art. 348 Cod procedură penală, a desființat în totalitate următoarele înscrisuri: contract de execuție lucrări nr.17/16.01.2008, încheiat de S.C. C.B.I. S.R.L. cu S.C. R.I. S.R.L., contract de execuție lucrări în subantrepriză nr. 338/16.10.2008, încheiat de S.C. C.B.I. S.R.L. cu S.C. G.E. S.R.L., contract de execuție lucrări în subantrepriză nr. 344/19.10.2008 încheiat de S.C. C.B.I. S.R.L. cu S.C. C. S.R.L., contract de execuție lucrări în subantrepriză nr. 348/30.10.2008, încheiat de S.C. C.B.I. S.R.L. cu S.C. T.P. S.R.L. contract de execuție lucrări nr.311/02.07.2009, încheiat de SC C.B.I. SRL cu SC T.F.S.R.L. Instanța a menținut celelalte dispoziții ale sentinței penale apelate și a respins, ca nefondat, apelul declarat de către inculpatul C.C.. Instanța de apel și-a argumentat soluția reținând următoarea situație de fapt:

S.C. C.B.I. S.R.L. a fost înființată în 27 august 2007 sub numărul J40/16061/ 2007, cu codul unic de înregistrare (...), plătitoare de TVA începând cu 31.08.2007, sediul social declarat la înființare fiind în București, strada (...).

În data de 28.01.2010 societatea este cesionată, sediul social fiind mutat în localitatea Chitila, (...).

Obiectul principal de activitate declarat a fost: „Lucrări de construcții a clădirilor rezidențiale și nerezidențiale - COD CAEN 4120”.

Până la data cesionării reprezentanței societății au fost inculpatul C.C. și martorul I.D. primul în calitate de asociat și administrator, iar al doilea în calitate de director executiv. Administrarea societății a fost asigurată de inculpatul C.C. până la data de 28.12.2009 când părțile sociale au fost cesionate către A.N.M.J., de cetățenie daneză, care a preluat 50% din capitalul social și către C.A., de cetățenie moldoveană, care a preluat 50% din capitalul social.

Unul din partenerii comerciali ai societății administrate de inculpat a fost și S.C. T D.R. S.R.L., în cadrul căreia inculpatul C.C. și martorul I.D. dețin aceleași calități de reprezentare. Sediile celor două societăți comerciale coincid. Conform declarațiilor inculpatului, societatea SC C.B. a fost înființată în urma înăspririi condițiilor de participare la licitațiile publice, o dată cu aderarea României la Uniunea Europeană.

Între SC C.B.I. SRL prin inculpatul C.C. în calitate de executant și SC T D.R. SRL prin martorul I.D. în calitate de beneficiar a fost încheiat contractul de execuție lucrări nr. 17/16.01.2008, având ca obiect preluarea spre execuție de către executant a lucrărilor de rețele de apă și canalizare pentru străzile Săndulița, Piatra Neamț și Bârlad, valoarea estimată a contractului fiind de 2.927.904,96 lei. Termenul de finalizare a lucrărilor contractate este 30.04.2008, iar plata lucrărilor contractate s-a făcut eșalonat, pe baza facturilor emise de executant, în baza situațiilor de lucrări întocmite de executat și acceptate de beneficiar.

Tot între S.C. T D.R. S.R.L., reprezentată de I.D. – director general, în calitate de beneficiar și S.C. C.B.I. S.R.L., reprezentată de C.C. – director general, în calitate de executant, s-a încheiat contractul de execuție lucrări în subantrepriză nr.1649/15.10.2008. Obiectul contractului a constat în preluarea spre execuție de către executant a lucrărilor de refacere infrastructură stradală la următoarele străzi din sector 5: Miulești, Jiblea, Ștefești, Surănești, Văleni, Buzău, Bălănești, Săndulița, Miercurea Ciuc, Câmpia Burnas, Tecuci, Crasna, Câmpia Mierlei, Piatra Neamț, Bârlad, Teiuș, valoarea estimată a contractului fiind de 10.460.484,83 lei. Termenul de finalizare a lucrărilor contractate este 20.12.2008, iar plata lucrărilor contractate s-a făcut eșalonat, pe baza facturilor emise de executant.

Un al treilea contract a fost încheiat între S.C. T D.R. S.R.L., reprezentată de I.D. – director general, în calitate de beneficiar și S.C.

C.B.I. S.R.L., reprezentată de C.C. – director general, în calitate de executant - contractul de execuție lucrări nr. 868/24.04.2009. Obiectul contractului îl reprezenta preluarea spre execuție a lucrărilor de modernizare la Sucursala Tulcea. Termenul de finalizare a lucrărilor contractate a fost de 25.06.2009, iar valoarea contractului a fost de 731.622 lei. Ulterior la data de 30.04.2009 s-a încheiat actul adițional nr. 1 la contractul de execuție lucrări nr. 868/24.04.2009 prin care s-a modificat termenul de finalizare a lucrărilor ca fiind 28.08.2009.

În baza celor trei contracte, SC C.B.I. SRL prin inculpatul C.C., în calitate de beneficiar, a încheiat mai multe contracte de execuție lucrări în subantrepriză cu mai multe societăți comerciale. Tribunalul reține că materialul probator așa cum este dezvoltat mai jos relevă că atât contractele încheiate cu aceste societăți cât și plățile făcute în baza acestor contracte sunt nereale, existența societăților comerciale cu care au fost încheiate contractele de subantrepriză fiind de asemenea fictivă.

1. După încheierea contractului de execuție lucrări nr. 17/16.01.2008, având ca obiect preluarea spre execuție de către executant a lucrărilor de rețele de apă și canalizare pentru străzile Săndulița, Piatra Neamț și Bârlad, cu o valoare estimată a contractului de 2.927.904,96 lei, a fost încheiat contractul de execuție lucrări nr.17/16.01.2008, între S.C. C.B.I. S.R.L., reprezentată de I.D. – director executiv, în calitate de beneficiar și S.C. R.I. S.R.L., reprezentată de administrator B.C., în calitate de executant. Obiectul contractului constă în preluarea spre execuție de către executant a lucrărilor de rețele apă și canalizare pentru străzile Săndulița, Piatra Neamț și Bârlad, valoarea estimată a contractului fiind de 2.882.844,80 lei.

Conform termenilor contractuali, termenul de finalizare a lucrărilor contractate este 30.04.2008, iar plata lucrărilor contractate se va face eșalonat, pe baza facturilor emise de executant, în baza situațiilor de lucrări întocmite de executant și acceptate de beneficiar.

Cu privire la relațiile contractuale cu SC R.I. SRL, instanța de fond a apreciat că nu este dovedit caracterul fictiv al plăților făcute către această societate, instanța de fond înlăturând actele materiale aferente acestei relații comerciale din conținutul constitutiv al infracțiunii de evaziune fiscală.

Deși instanța de fond a analizat exhaustiv materialul probator administrat în cele două faze procesuale, în opinia Tribunalului concluzia la care ajunge instanța de fond este eronată.

Așa cum a reținut și instanța de fond, procesele – verbale de recepție a lucrărilor sunt semnate exclusiv de SC D. și SC C.B.SRL, fără menționarea SC R.I. SRL deși contractul încheiat cu cea din urmă era unui de subantrepriză de lucrări.

Societatea SC R.I. SRL are în mod evident o existență fictivă – administratorul acestei societăți, care apare ca reprezentant al entității comerciale în contractul de subantrepriză încheiat cu SC C.B., B.C., nu a putut fi găsită, unul dintre asociați, P.G., este decedat din 2008, cel de-al doilea, P.C. neputând fi identificată de asemenea. Sediul societății este fictiv, iar bilanțurile comerciale nu sunt depuse începând cu anul 2007, motive pentru care societatea a și fost declarată inactivă, iar la 23.04.2008, imediat după presupusa finalizare a contractului de subantrepriză, societatea este preluată de un alt asociat. Toate aceste elemente au rezultat din adresele și procesele verbale întocmite de MF-ANAF și Oficiul Registrului Comerțului, avute în vedere și de instanța de fond. În contradicție cu instanța de fond, Tribunalul a apreciat că aceste elemente de fapt, dincolo de faptul că într-adevăr pot atrage cel puțin răspunderea contravențională a SC R.I. SRL, au relevanță și în privința situației de fapt. Fictivitatea acestei societăți duce la concluzia că această entitate nu a avut activitate, și nu a efectuat în realitate lucrările menționate în contract. Virarea unor sume de bani, importante chiar, către conturile acestei societăți nu a dovedit realitatea efectuării lucrărilor, ci are relevanță din punctul de vedere al altei infracțiuni – spălare de bani, sub aspectul căreia s-a și dispus disjungerea cauzei. Simplele afirmații ale martorului U.V., administrator al unei alte societăți comerciale, în sensul că SC R.I. ar fi avut activitate comercială, au fost apreciate ca fiind irelevante, în condițiile în care nu au putut fi identificate persoane care să fi condus efectiv activitatea acestei societăți.

Evident în nici un moment organele judiciare nu au imputat inculpatului că nu a făcut verificări cu privire la legalitatea partenerilor comerciali, însă imposibilitatea acestuia de a indica persoanele fizice cu care a contractat lucrări de o asemenea amploare și valoare, și către care, mai ales, a virat sume atât de importante de bani, este cel puțin ilară. A reținut în concluzia că atât contractul de subantrepriză, cât și facturile emise în presupusa relație cu această societate sunt nereale, fictive, actele având un caracter fals, iar aceste operațiuni cărora inculpatul a încercat să dea un caracter de aparență prin întocmirea și folosirea de înscrisuri false și menționarea nereală în contabilitate au avut ca scop diminuarea profitului și sustragerea de la plata TVA.

În ce privește relațiile SC C.B. cu SC G.E. SRL; instanța de fost a reținut și Tribunalul a ajuns la aceeași concluzie, în sensul că relațiile cu această societate, ce se presupune că ar fi avut la bază contractul de subantrepriză nr. 338/16.10.2008. Această concluzie susținută în special de relatările martorului U.V. administrator al acestei societăți din care rezultă că SC G.E. SRL nu a avut niciodată relații cu SC C.B. SRL. Relațiile furnizate de BRD – Sucursala Policolor confirmă că nu au fost făcute plăți către această societate. Și verificările făcute de ANAF cu privire la SC G.C. relevă că această entitate a avut o activitate economică reală.

Analizând situația acestei societăți, al cărei administrator a putut fi identificat și a compărut în fața organelor judiciare, dând declarații pertinente, comparativ cu situația SC R.I. SRL, a pus din nou în evidență caracterul de societate fantomă al acestei din urmă societăți, iar la nivel de simplă logică explică opțiunea virării sumelor de bani către această societate, ai cărei administratori nu au putut fi identificați și nici chemați pentru a da explicații cu privire la traseul unor sume importante de bani ce au dispărut în acest mod din activul societății responsabile civilmente. În ceea ce privește relațiile SC C.B.I. SRL cu SC C. SRL, ce ar fi avut la bază teoretic contractul de subantrepriză 344/19.10.2008, Tribunalul a concluzionat, ca și instanța de fond, că aceste relații nu sunt reale, iar atât contractul cât și facturile emise în baza acestuia sunt false. Administratorul SC C SRL, audiat și de instanța de fond, a confirmat că societatea sa nu a avut niciodată relații comerciale cu SC C.B.I. SRL, și de altfel societatea sa și-a desfășurat activitatea numai în jud. Argeș.

Evident, și relațiile BRD confirmă că SC C.B. nu a făcut niciodată plăți către această societate.

În ceea ce privește relațiile SC C.B.I. SRL cu SC T.P. Co SRL, ca și în cazul SC G.C. și C SRL, administratorul acestei societăți, audiat în calitate de martor, a relatat că societatea sa, al cărui unic administrator a fost și este, nu a avut niciodată relații comerciale cu SC C.B.I. SRL, și a confirmat că contractul de subantrepriză nr. 348/30.10.2008 este fals, semnătura ce se regăsește pe acest contract nu este reală. Ca și instanța de fond, Tribunalul a reținut că materialul probator administrat dovedește caracterul fictiv al operațiunilor presupus desfășurate de societatea administrată de inculpat cu această societate, actele materiale de emisie a facturilor aferente acestui contract și înregistrărilor în contabilitate în scopul sustragerii de la plata impozitelor și TVA intrând în conținutul constitutiv al infracțiunii continuate.

În privința relațiilor cu SC T.D.C. SRL, presupus a se fi desfășurat în baza contractului de subantrepriză 311/02.07.2009, spre deosebire de instanța de fond care a înlăturat actele materiale aferente din fapta reținută prin actul de sesizare în sarcina inculpatului, nici relațiile presupus avute cu această societate nu au avut caracter real. Pentru a ajunge la această concluzie a avut în vedere declarațiile administratorului SC T.D., T.M., care a declarat că nu a avut relații cu SC C.B.I. SRL, în activitatea concretă a societății nu intra efectuarea de lucrări, ci doar furnizarea de forță de muncă, iar relații furnizate de instituțiile bancare solicitate de instanța de fond au relevat că nu au fost virate sume de bani către această societate. În condițiile în care în speță se tinde a se dovedi un fapt negativ – inexistența unor relații comerciale cu o entitate dată, iar administratorul acesteia a confirmat inexistența unor relații comerciale, iar în al doilea rând relațiile furnizate cu privire la fluctuațiile de sume din conturile societății SC C.B SRL au relevat că nu au fost făcute plăți către această societate (în condițiile în care, dat fiind quantumul sumelor stabilite în contract, este dificil de acceptat că aceste plăți s-ar fi făcut în numerar și inculpatul nu a invocat că s-ar fi procedat în acest mod), s-a apreciat că este vădit nerezonabil a se pretinde că acest probatoriu nu ar fi suficient de "consistent", astfel cum arată instanța de fond.

În ceea ce privește relațiile cu SC T.G.C. SRL, înlăturate de instanța de fond ca acte materiale infraționale, Tribunalul, cu un raționament similar, a reținut și în cazul acestora caracterul fictiv și ilicit.

Din verificările efectuate de ANAF cu privire la SC T.G.C. SRL a rezultat că această societate nu a avut activitate reală, este declarată contribuabil inactiv, are ca obiect de activitate comercializarea de pâine și nicidecum efectuarea de lucrări de construcție, nu a depus bilanțul contabil începând cu anul 2006, la data verificărilor se afla în procedură de insolvență judiciară, sediul societății nu este și nu a fost niciodată real, iar administratorul societății nu a putut fi identificat și audiat.

S-a apreciat că, faptul că în aceste condiții au fost virate sume importante de bani din conturile SC C..B. SRL către această societate nu constituie o probă în sens contrar celor reținute de parchet, ci dimpotrivă constituie indicii că această societate a fost folosită în scopul spălării de bani. De altfel, așa cum a rezultat și din situația SC R.I., societate fictivă, SC C.B. a virat sume de bani numai către societățile ai căror reprezentanți sunt inexistenți și care, ele însele ca entități morale, au o existență fictivă. S-a mai apreciat că, o concluzie similară se impune și în privința SC D. SRL. Sentința comercială și înscrisurile avute în vedere și de instanța de fond au relevat că această societate se afla în procedura reorganizării

judiciare în perioada presupuselor relații comerciale cu SC C.B.I. SRL, iar începând cu data de 24.02.2010 este radiată ca urmare a închiderii procedurii falimentului, ultimul administrator al societății nu a putut fi identificat și audiat, obiectul de activitate al societății este fabricarea pâinii. Prin conturile societății SC C.B.I. SRL nu s-au făcut plăți către această societate.

Tribunalul a concluzionat că și în cazul acestei societăți probatoriul este suficient de consistent pentru a aprecia că declarațiile depuse de SC C.B. SRL privind pretinsele achiziții de la această societate sunt nereale.

Cu privire la SC M.C.C. SRL, reținută în rechizitoriu ca fiind un alt furnizor nereal al SC C.B. SRL, verificările ANAF cu privire la această societate au stabilit că sediul societății a fost și este fictiv, iar prin sentința comercială nr. 5029/26.10.2009 a fost deschisă procedura generală a insolvenței cu privire la această societate. Această entitate nu a avut activitate concretă, bilanțul nefiind depus încă din anul 2006. persoanele ce figurează ca administratori ai societății nu au putut fi identificate.

Faptul că către această societate au fost virate sume semnificative de bani din conturile societății administrate de inculpat nu a dovedit caracterul real al relațiilor comerciale dintre aceste două societăți ci poate avea doar semnificația unei alte fapte penale.

Similar, în ceea ce privește SC A&B T. SRL, această societate a figurat pe lista contribuabililor inactivi începând cu anul 2009, nu a depus bilanțurile comerciale începând cu anul 2006, are ca obiect de activitate comerțul cu ridicata de alimente, persoana ce figurează ca administrator al acestei societăți nu a putut fi identificată. Din conturile SC C.B. nu au fost virate sume de bani către această societate. În baza acestui material probator pe care l-a considerat relevant și suficient Tribunalul a concluzionat că declarațiile SC C.B. SRL cu privire la acest presupus furnizor sunt nereale.

În raport de aspectele de mai sus Tribunalul a apreciat că înlăturarea din conținutul infracțiunii continuate de evaziune fiscală a actelor materiale aferente relațiilor cu o parte din societățile comerciale menționate în actul de sesizare este neîntemeiată. Tribunalul a reținut ca dovedite acuzele Parchetului sub aspectul acestei infracțiuni în raport de toate societățile cu privire la care s-au reținut actele materiale din conținutul infracțiunii continuate de evaziune fiscală.

Argumentele mai sus expuse au înlăturat și criticile inculpatului, formulate în propria cale de atac, cu privire la soluția de condamnare

pentru o parte din actele materiale. Apărările sale, cu un caracter general, în sensul că situația pentru care este chemat a răspunde penal este cauzată și se datorează exclusiv specificului activității din domeniul construcțiilor, și imposibilității de a verifica legalitatea societăților furnizoare, au fost apreciate ca fiind vădit nefundamentate. Teza susținută de inculpat, analizată în contextul concret de fapt, având în vedere că, cu 4 excepții, toți presupușii săi furnizori sunt societăți aflate în faliment datorită inactivității, ar conduce la ideea că în domeniul lucrărilor de construcții partenerii comerciali, în proporție covârșitoare, sunt pasibili de răspundere penală, ceea ce este o concluzie absurdă. Administratorii societăților comerciale ce au putut fi audiați ca martori în cauză au negat de altfel că au avut vreo legătură concretă cu inculpatul ceea ce infirmă în concret teza acestuia. S-a apreciat că este logic imposibil de susținut că în cazul unor contracte implicând efectuarea de construcții de reabilitare a drumurilor publice implicând și plata unor sume importante, inculpatului nu este în măsură să indice în concret persoanele fizice ce i-au fost furnizori.

În ceea ce privește infracțiunea de instigare la fals și uz de fals, Tribunalul a apreciat că aceste fapte există și sunt dovedite. Falsul intelectual nu este limitat la înscrisurile oficiale, iar probele prezentate mai sus au relevat că cele patru contracte încheiate cu SC R.I. SRL, SC G.E. SRL, cu SC C. SRL, Sc T.P.C. SRL, SC T.D. SRL, sunt nereale și au un caracter fals. Întrucât aceste contracte au fost semnate de martorul Ignătescu la solicitarea inculpatului C. care a decis în integralitate activitatea societății, s-a constatat că sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii de instigare la fals în înscrisuri sub semnătură privată atât sub aspectul laturii obiective, cât și al vinovăției, sub forma intenției directe. Aceste contracte au constituit baza emiterii facturilor ce au fost apoi înregistrate în contabilitate, ceea ce dă forță juridică acestor contracte, ca înscrisuri, faptul că încheierea în scris a acestor contracte este un element opțional sau că contractele ca atare nu sunt înscrise în contabilitate fiind irelevant din punctul de vedere al întrunirii condițiilor constitutive inclusiv sub aspectul condiției potențialului de a produce consecințe juridice. Uzul de fals în formă continuată există prin folosirea acestor contracte ca bază pentru emiterea facturilor și declarațiilor de achiziții nereale ce au avut ca și consecință diminuarea bazei fiscale. În ceea ce privește infracțiunea prevăzută de art. 4 din legea nr. 241/2005, s-a apreciat că, comportamentul inculpatului în perioada controlului relevă cu prisosință intenția sa de a se sustrage controlului fiscal.

Martora ce a primit primele două somații funcția la un sediu ce era comun atât pentru SC D.C. cât și SC C.B.I., ambele administrate și conduse de inculpat. Acesta avea obligația și a avut în concret posibilitatea de a numi un reprezentant care să prezinte actele solicitate de organele fiscale, perioadele de internare suferind întreruperi suficiente care să îi permită inculpatului să desemneze un reprezentant. De altfel, imediat după ce a aflat de debutul controlului fiscal și încă de la primele somații inculpatul a cesionat subit societatea, în contextul dat acest comportament dovedind în mod evident intenția sa de a evita un control fiscal complet, ceea ce, prin aceste acțiuni, a și reușit de altfel.

Referitor la criticile formulate de către inculpat care au provocat trimiterea cauzei spre rejudecarea apelului, Tribunalul a reținut următoarele:

Cu privire la reținerea și a alin. 3 al art. 9 din Legea nr. 241/2005, critică formulată în fața instanței de recurs, susținându-se că instanța de apel a condamnat inculpatul pentru forma agravată a infracțiunii de evaziune fiscală omițând să pună această chestiune în discuția părților.

La o simplă lectură a actelor dosarului primei instanțe s-a constatat că la termenul din data de 06.10.2011, reprezentanta Ministerului Public a solicitat schimbarea încadrării juridice din infracțiunea prev. de art.9 lit.c din Legea nr.241/2005 cu aplicarea art.41 alin.2 C.p. în infracțiunea prev. de art.9 lit.c și alin.3 din Legea nr.241/2005 cu aplicarea art.41 alin.2 C.p. întrucât prejudiciul cauzat de către inculpat depășește suma de 500.000 de euro echivalent în moneda națională.

La același termen instanța a pus în discuția părților cererea reprezentantei Ministerului Public, atrăgând atenția apărătorului inculpatului că are dreptul să solicite lăsarea cauzei la a doua strigare sau acordarea unui nou termen de judecată pentru pregătirea apărării.

În acest context, apărătorul inculpatului a învederat instanței că nu se opune schimbării încadrării juridice în forma solicitată de către reprezentanta Ministerului Public, urmând ca pe fondul cauzei să formuleze concluzii că nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii.

Ca atare, s-a apreciat că susținerile din fața instanței de recurs cum că schimbarea încadrării juridice prin reținerea și a alin.3 al art.9 din Legea nr.241/2005 s-a dispus în lipsa concluziilor părților relevă reaua-credință în exercitarea apărării, așa cum s-a precizat mai sus, inculpatul a

avut posibilitatea de a-și exprima opinia cu privire la această chestiune, nu a formulat opoziție, apărarea sa axându-se pe alte aspecte.

Referitor la criticile legate de lipsa posibilității de a contesta concluziile raportului de constatare tehnico-științifică întocmit de specialistul Direcția Națională Anticorupție s-a reținut că:

La termenul din data de 18.11.2010, la prima instanță de judecată, inculpatul, prin apărător a depus la dosarul cauzei o solicitare de efectuare a unei expertize contabile cu următoarele obiective:

-Să se stabilească realitatea și legalitatea veniturilor și cheltuielilor declarate de SC C.B.I. SRL organelor fiscale pentru perioada august 2007 – decembrie 2009 rezultate din încheierea și executarea contractelor comerciale cu societățile comerciale menționate;

-Să se stabilească dacă declararea și virarea impozitelor și taxelor aferente acestor operațiuni comerciale s-au făcut la bugetul consolidat al statului în conformitate cu dispozițiile legale;

-Să se stabilească, dacă există, cuantumul taxelor și impozitelor neplătite statului de către SC C.B.I. SRL;

În susținerea cererii au fost invocate în esență următoarele: lipsa caracterului de mijloc de probă al constatării tehnico-științifică raportat la efectuarea sa în cadrul actelor premergătoare începerii urmăririi penale și de către un specialist din cadrul Direcției Naționale Anticorupție, preluarea în integralitate de către specialist a concluziilor inspectorilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, lipsa de certitudine a concluziilor cuprinse în raportul nr.4042 din 22.01.2010 al Ministerului Finanțelor Publice - Agenția Națională de Administrare Fiscală întrucât inspecția fiscală s-a făcut prin estimare.

Cererea a fost susținută oral la termenul din data de 06.10.2010, proba solicitată fiind respinsă ca neutilă cauzei în raport de restul materialului probator administrat; pe de altă parte, s-a făcut referire la lipsa de la dosarul cauzei a documentelor financiar contabile la care a făcut referire inculpatul și la imposibilitatea identificării persoanei căreia inculpatul susține că i-ar fi predat arhiva societății.

Inculpatul a reiterat cererea de efectuare a unei expertize financiar - contabile, reluând obiectivele și argumentația de la prima instanță.

S-a apreciat că, ceea ce este important de observat este faptul că, prin intermediul expertizei financiar – contabile, inculpatul urmărește să

demonstreze realitatea operațiunilor comerciale efectuate în perioada de referință ceea ce în mod evident excede competențelor expertului contabil, fiind exclusiv atributul instanței ca pe baza probelor administrate (declarații de martori, acte întocmite de organele fiscale, relații de la Oficiul Registrului Comerțului etc) să stabilească caracterul acestora și implicit temeinicia acuzației formulate.

S-a constatat că nemulțumirile petentului vizează reținerea de către specialistul din cadrul Direcției Naționale Anticorupție a împrăjării că o serie de facturi fiscale și contracte economice menționate în raport conțin tranzacții nereale.

Pentru a ajunge la această concluzie, specialistul nu a efectuat personal verificări la SC R.I. SRL, SC G.E., SC C SRL, SC T.P.C. SRL, SC T.D.C.SRL, SC C SRL, SC M SRL, SC T.G.C. SRL, SC A & B T SRL, SC T DD.R. SRL, ci a avut în vedere rezultatul controalelor fiscale efectuate la societățile menționate de către echipele de inspecție fiscală din cadrul ANAF.

Astfel, în procesele-verbale de inspecție fiscală s-a consemnat că SC G.Y. nu a încheiat contract de prestări servicii cu SC C.B.I. SRL, nu a emis facturi fiscale și nu a înregistrat venituri de la această societate; aceeași situație se regăsește și în cazul SC T.P.C. SRL, nefiind identificate contracte comerciale sau facturi emise către SC C.B.I. SRL, dar și al altor societăți precum SC C SRL.

Și în privința celorlalte societăți comerciale s-au avut în vedere procesele-verbale încheiate de inspectorii din cadrul ANAF care în urma unor verificări personale au constatat că o parte din societățile comerciale menționate nu funcționează la sediul social și au fost declarate ca inactive.

Cât privește criticile legate de efectuarea unei inspecții fiscale parțiale aceasta s-a datorat tocmai lipsei de cooperare a inculpatului care nu a pus la dispoziția organelor fiscale registrele, evidențele, documentele de afaceri și informațiile necesare în vederea stabilirii stării de fapt fiscale, aceasta realizându-se prin efectuarea unor controale încrucișate la SC G.E. SRL, SC T.P.C. SRL, SC C. SRL ETC.

Mai mult, documentele financiar – contabile a căror examinare ar conduce în opinia inculpatului la exonerarea sa de răspundere penală nu au fost depuse nici până la momentul soluționării prezentului apel și nici nu s-a indicat locul unde acestea se află pentru ca instanța să facă demersuri în vederea atașării lor la dosar, ceea ce denotă printr-un raționament de bun-simț că atare înscrisuri nu există.

La individualizarea judiciară a pedepselor, raportându-se la limitele speciale de pedeapsă în raport de fiecare infracțiune și având în vedere criteriile prevăzute de art.72 c.p., a luat în considerare cuantumul concret al prejudiciului cauzat statului, conduita procesuală a inculpatului, de o vădită rea – credință, conduită ce a debutat de altfel din momentul primelor demersuri făcute de organele fiscale de a controla activitatea inculpatului, aceste acțiuni ale inculpatului îmbrăcând de altfel și formă penală și fiind sancționate sub imperiul art. 4 din legea evaziunii fiscale. A avut în vedere perioada mare de timp în care s-a situat fapta, faptul că activitatea economică a inculpatului a avut la bază contracte de lucrări de construcții ce vizează lucrări de reabilitare a drumurilor publice, activitatea ilicită grefându-se pe relațiile economice cu statul. Nu a putut ignora împrejurarea că încă din fazele incipiente ale anchetei conduita posibil ilicită a inculpatului a generat o reacție vastă a mass-mediei locale, dar și reacția unor persoane particulare ce au depus memorii în cauză.

În raport de toate aceste considerente, apreciind că resocializarea viitoare pozitivă a inculpatului nu este posibilă decât prin aplicarea unor pedepse ferme care să fie în deplin acord cu dispozițiile art.1 C.p. și care să producă efecte atât asupra conduitei inculpatului, contribuind la reeducarea acestuia, cât și asupra altor persoane care, văzând constrângerea la care sunt supuși cei ce comit astfel de infracțiuni, sunt puse în situația de a reflecta asupra propriei lor comportări viitoare și de a se abține de la săvârșirea de infracțiuni prin care se prejudiciază bugetul de stat, tribunalul l-a condamnat pe inculpatul C.C. la pedeapsa de 1 an închisoare.

Decizia a fost recurată de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție și de inculpatul C.C..

Recursul Parchetului vizează motive de nelegalitate referitoare la încălcarea dispozițiilor art.274 alin.3 Cod procedură penală - caz de casare prevăzut de art.385 alin.1 pct.17/2 Vechiul Cod de procedură penală;

- incidența art.5 Cod penal – caz de casare prevăzut de art.385 alin.1 pct.17/2 Vechiul Cod de procedură penală.

Motivele de recurs ale inculpatului se referă la următoarele aspecte:

- nesocotirea deciziei penale nr.395/R din data de 26.02.2013, pronunțată de Curtea de Apel București – Secția a II-a Penală, prin care s-a impus primei instanțe efectuarea unei expertize financiar-contabile, în condițiile în care singura probă incriminatorie este conținută de raportul de

constatare care, însă, nu îndeplinește condițiile legale pentru a fi considerată probă în procesul penal.

În completarea motivului de recurs, s-a solicitat, în principal, achitarea inculpatului pentru săvârșirea infracțiunii de sustragere de la verificarea financiară prevăzută de art.4 din Legea nr.241/2005, invocându-se buna - credință în raport cu ANAF;

- evaziune fiscală prevăzută de art.9 alin.1 lit.c și alin.2 din Legea nr.241/2005 și înlăturarea alin.3, invocându-se: executarea controlului prin care s-au derulat raporturi comerciale și raporturi de expertiză financiar-contabilă;

Argumentele in extenso invocate de reprezentanta Ministerului Public și de avocatul ales al inculpatului sunt consemnate pe larg în practica încheierii de dezbateri.

Procedura în fața instanței de recurs

Prin încheierea din data de 26.06.2014, s-a dispus luarea măsurii controlului judiciar față de inculpat.

Prin încheierea din data de 6 noiembrie 2014 s-a admis inculpatului efectuarea unei expertize financiar-contabile care să stabilească valoarea prejudiciului în raport cu obiectul cauzei care să ia în considerare toate documentele contabile aflate la dosarul cauzei, inclusiv cele depuse în recurs, urmând ca să fie prezentat și o a doua variantă care să aibă în vedere valoarea prejudiciului ca urmare a consemnărilor suspectate ca fiind fictive, astfel cum au fost indicate de Parchet în actul de sesizare al instanței.

S-au formulat obiecțiuni la expertiza la care s-a răspuns în scris de expertul desemnat, audiat apoi și de Curte.

Reevaluând materialul probator administrat în cauză prin prisma motivelor invocate, Curtea consideră criticile inculpatului ca fiind neîntemeiate pentru argumentele ce vor fi expuse în continuare.

În ceea ce privește reținerea în sarcina inculpatului C.C. a infracțiunii prevăzute de art.4 din Legea nr.241/2005 – infracțiunea de sustragere de la verificări financiare, opinăm că acesta nu se poate prevala de buna sa credință în raporturile cu ANAF, în condițiile în care recunoaște că a avut cunoștință de demararea acestui control, iar după internările sale repetate avea posibilitatea de a mandata altă persoană pentru a răspunde autorităților fiscale.

Mai mult, după ultima sa externare inculpatul a cesionat imediat societatea comercială C.B.I. S.R.L., către doi cetățeni străini A.N.M.J., cetățean danez și irakian și C.A., cetățean moldovean.

În legătură cu săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală prevăzută de art.9 alin.1 lit.c și alin.3 din Legea nr.241/2005.

Preliminar, constatăm că inculpatul s-a apărut atât în faza de urmărire penală, cât și în cea a judecării în fond și apel că în urma cesiunii nu mai deținea acte contabile ale firmei S.C. C.B.I. S.R.L., lucru, de altfel, absolut firesc, pentru ca în recurs să depună acte contabile pretins emanate de la această societate.

În atare condiții, chiar dacă instanța de recurs a admis efectuarea unei expertize contabile, ținând seama că instanța de apel nu s-a conformat îndrumării cu caracter obligatoriu, date prin decizia penală nr.395/R/26.02.2013 de Curtea de Apel București – Secția a II-a Penală și ca recunoaștere a principiului egalității armelor, aceasta nu înseamnă că trebuie ignorate celelalte probe administrate în celelalte faze procesuale, respectiv: adresele de la ANAF care atestă că în cazul SC R.I. SRL și S.C. A & B T SRL nu s-a putut identifica administratorul / asociatul, aspect, de altfel, recunoscut indirect și de inculpat, care a declarat că nu-și mai amintește numele acestora;

- S.C. T.G.C. SRL, era în insolvență la data verificărilor, fără bilanț contabil din 2006, iar SC M.C..C SRL și SC D. SRL în reorganizare judiciară la data presupusului contract;

- SC C SRL, SC T.D.C. SRL, SC G.E. SRL, SC T.P.C. SRL și SC CM administratorii acestora fie nu au recunoscut încheierea cu SC C.B.I.SRL, fie nu știau pentru ce lucrări/servicii au eliberat facturile.

Este demn de subliniat că multe din aceste societăți aveau obiecte de activități străine de efectuarea unor lucrări de genul celor pretins a fi fost efectuate de firma inculpatului.

Astfel, obiectul de activitate al SC R.I. SRL era comerțul cu amănuntul, la data de 31 decembrie 2007 avea un singur angajat, ceea ce făcea imposibilă executarea unor asemenea lucrări.

SC T.D.C. SRL avea ca obiect de activitate doar furnizarea forței de muncă, SC T.G.C. SRL, comercializarea pâinii, iar SC D. fabricarea pâinii.

Prin urmare, susținerea expertului referitoare la identificarea documentelor de plată nu implică și condiția de deductibilitate, aceste

sume fiind ridicate din conturile societății în care au fost virate și reintroduse pe circuitul evazionist în scopul diminuării bazei de impunere referitor la impozitele și taxele datorate bugetului de stat de SC C.B.I. SRL și de a crea aparența de legalitate acestui circuit financiar.

De altfel, prin scrisoarea nr.317/09.03.2009 B.R.D. transmite că nu au fost efectuate plăți din contul firmei inculpatului nici direct sau la ordinul acestuia către SC C SRL.

În sprijinul celor învederate invocăm și decizia nr.5679/11.06.2013 dată de Înalta Curte de Casație și Justiție într-o cauză similară în care s-a arătat că:

„În condițiile în care nu se cunosc furnizorii reali ai bunurilor înscrise în aceste facturi, operațiunile consemnate în facturi, chiar dacă au fost înregistrate în contabilitate, sunt considerate fără documente legale de proveniență... Având în vedere controalele încrucișate efectuate de către organele fiscale, a rezultat că facturile emise de societățile furnizoare și, respectiv livrările efectuate nu s-au confirmat, aceste facturi nu pot fi considerate documente justificative conform dispozițiilor legale”.

Expertul a nesocotit și dispozițiile art.21 lit.f din Legea nr.571/2003 care prevăd că nu sunt deductibile din punct de vedere fiscal cheltuielile înregistrate în contabilitate, care nu au la bază un document justificativ potrivit legii, prin care să se facă dovada efectuării operațiunii sau intrării în gestiune, ceea ce ar fi impus să existe în realitate și să concorde datele înscrise pe facturi.

Din verificări a rezultat că, deși există facturi fără deficiență de formă, în realitate operațiunile în cauză menționate pe aceste facturi nu sunt reale. S-a apreciat că acest lucru trebuie coroborat cu prevederile Legii contabilității 82/1991 în care se menționează faptul că orice operațiune economico-financiară efectuată se consemnează fu momentul efectuării ei într-un document care stă la baza înregistrărilor în contabilitate, dobândind astfel calitatea de document justificativ, iar documentele justificative care stau la baza înregistrărilor în contabilitate angajează răspunderea persoanelor care le-au întocmit, vizat și aprobat, precum și a celor care le-au înregistrat în contabilitate, după caz.

În ce privește concluzia expertului numit care face referire la faptul că lucrările executate de S.c. D.R. S.R.L. este dovedită prin existența Proceselor verbale de recepție încheiate cu beneficiarul final respectiv A.D.P. sector 5, iar din comisia de recepție fac parte reprezentanți ai altor instituții din care sunt enumerate: Primăria sector 5, APA NOVA, ASC

București, IPTANA SA, S.C. C.E. S.R.L., iar în cazul în care aceste operațiuni economice nu ar fi reale ar trebui anulate toate documentele care reflectă aceste operațiuni, deci ar trebui anulate nu numai cheltuielile, ci și veniturile la toți operatorii economici implicați, s-a apreciat că nu este susținută de realitate.

Deși aceste lucrări pot exista, în realitate fiind executate prin încheierea contractelor între S.c. D.R. S.R.L.-S.C. C.B.I. S.R.L. și cele 9 societăți care din verificări a rezultat că fac parte din categoria firmelor fantomă, finalitatea a fost deducerea nelegală de TVA și cheltuielă cu impozitul pe profit de S.C. C.B.I.S.R.L.

Este posibil ca aceste lucrări să fi fost executate la negru în condițiile inexistenței posibilității de a identifica societățile ce au executat aceste lucrări.

Aceasta a făcut ca societatea care în realitate a câștigat licitațiile pentru executarea unor astfel de lucrări respectiv S.C. D.R. S.R.L. și intermediarul S.C. C.B.I. S.R.L. să nu plătească impozitele datorate din aceste tranzacții, întreaga povară fiscală fiind transferată către firmele fantomă.

Aceste argumente răspund deopotrivă și solicitării subsidiare a inculpatului de constatare a reducerii prejudiciului în cauză, în varianta I a raportului de expertiză la suma de 915.694 lei și, respectiv, la 3.771.824 lei în varianta 2, întrucât analiza activității comerciale nu poate fi separată de modalitatea efectivă în care s-au derulat aceste operațiuni prin raportare și la celelalte acuzații aduse acestuia de săvârșire a infracțiunii de fals, uz de fals. Așadar, expertul contabil nu poate, în aceste împrejurări, să valideze aceste contracte pentru a modifica prejudiciul stabilit în raportul de constatare.

Referitor la infracțiunea de participație improprie la infracțiunea de instigare la fals și uz de fals, ne realiem, în totalitate, la temeiul concluziei primei instanțe, care a reținut corect că cele 5 contracte încheiate de firma inculpatului cu SC R.I. SRL, SC G.E. SRL, SC C SRL, SC T SRL și SC T.D.SRL sunt fictive și au stat la baza emiterii facturilor care apoi au fost înregistrate în contabilitate, ceea ce a produs efecte juridice. Pe cale de consecință, prin folosirea acestora contracte s-a diminuat și baza fiscală, ceea ce îndeplinește întrunirea elementelor constitutive ale infracțiunii de uz de fals în formă continuată.

Pe individualizarea pedepselor aplicate inculpatului, deși considerăm că prima instanță s-a raportat la toate criteriile de individualizare

prevăzute de art.72 Vechiul Cod penal, apreciem, dat fiind că de la săvârșirea faptelor deduse judecății au trecut 6 ani, iar în profilul psiho-social al acestuia identificăm suficienți factori (lipsa antecedentelor penale, integrat social, studii superioare) care converg la ideea unei reinsertii sociale facile, care să justifice reducerea cuantumului pedepsei, dar care să nu conducă la activarea circumstanțelor atenuante prevăzute de art.74 Noul Cod penal, că se impune micșorarea cuantumului pedepsei pentru infracțiunea de evaziune fiscală.

Prin reținerea incidenței art.13 Vechiul Cod penal, considerăm că în cauză s-a făcut o analiză a legii penale mai favorabile din perspectiva art.5 Noul Cod penal.

Hotărârea supusă recursului este reformabilă și din punctul de vedere al aplicării art.274 alin.3 Vechiul Cod de procedură penală, în sensul obligării, în solidar, a inculpatului C.C. cu partea responsabilă civilmente SC C.B.I. SRL la cheltuieli judiciare statului stabilite de instanța de apel, în sumă de 2.500 lei.

În raport de considerațiile care preced, Curtea va admite apelurile declarate de Parchet și de inculpat, desființând în parte decizia penală și rejudecând, în fond, va:

Repune pedepsele aplicate inculpatului în individualitatea lor, reducând pedeapsa dată spre executare acestuia de instanța fondului pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.9 alin.1 lit.c și alin.3 Vechiul Cod penal, la 5 ani închisoare.

În urma contopirii, inculpatul va avea de executat pedeapsa închisorii de 5 ani și interzicerea drepturilor prevăzute de art.64 lit.a teza a II-a și lit.b Vechiul Cod penal pe o durată de 5 ani după executarea pedepsei principale.

Celelalte dispoziții ale sentinței penale vor fi menținute. Inculpatul va fi obligat, în solidar, cu partea responsabilă civilmente la cheltuieli judiciare stabilite de instanța de apel.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:

Admite recursurile declarate de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție și de inculpatul C.C.,

împotriva deciziei penale nr.13 din 24 octombrie 2014 pronunțată de Tribunalul București – Secția I Penală în dosarul nr.8795/2/2012.

Desființează, în parte, decizia penală și rejudecând, în fond:

Repune pedepsele aplicate inculpatului C.C. în individualitatea lor.

Reduce pedeapsa de 7 ani închisoare aplicată inculpatului pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.9 alin.1 lit.c și alin.3 din Legea nr.241/2005, cu aplicarea art.41 alin.2 Vechiul Cod penal și art.13 Vechiul Cod penal, la 5 ani închisoare.

În baza art.33 lit.a – 34 lit.b și art.35 alin.1 Vechiul Cod penal, contopește pedepsele și aplică pedeapsa cea mai grea, dându-i spre executare inculpatului pedeapsa închisorii de 5 ani și interzicerea drepturilor prevăzute de art.64 lit.a teza a II-a, lit.b și c Vechiul Cod penal (funcția de administrare a unei societăți comerciale) pe o durată de 5 ani după executarea pedepsei principale.

Menține celelalte dispoziții ale deciziei penale recurate.

Obligă inculpatul în solidar cu partea responsabilă civilmente S.C. C.B.I. S.R.L., la cheltuieli judiciare stabilite de instanța de apel în sumă de 2.500 lei.

Cheltuieli judiciare pentru soluționarea recursului rămân în sarcina statului.

Definitivă.

Pronunțată în ședință publică azi 04.06.2015.